

steriets praksis, bør nævnes: er vand et levnedsmiddel? Spørgsmålet er besvaret bekræftende, når vand (kildevand eller andet) forhandles i emballage som andre varer. Hvis vand tilføres forbrugeren gennem et vandledningssystem, omfattes vandet derimod ikke af levnedsmiddeloven, men af vandforsyningsloven. At de fundamentale bakteriologiske-hygieniske og kemiske normer stort set vil være de samme for vand fra vandværk og for vand, der forhandles i karten eller anden forbrugeremballage, er en anden sag.

Det ses lejlighedsvis diskuteret i den offentlige debat, om en given vare er et „levnedsmiddel“ eller et „nydelsesmiddel“. Der kan nævnes varer som chokolade, konsumis, vin og spiritus. Som bekendt er alle disse varer belagt med „punktskatter“. En sondring mellem „levnedsmidler“ og „nydelsesmidler“ er muligvis relevant i afgiftsmæssig henseende. Ved anvendelsen af levnedsmiddelovens regler er de uden betydning.

I denne forbindelse må blot nævnes, at lovforslaget ikke indeholder en bestemmelse som § 13, stk. 1, i den nugældende levnedsmiddelov, hvorefter der for „nydelsesmidler“ kan gives bestemmelser, der svarer til, hvad loven hjemler for „levnedsmidler“. I betragtning af den meget vide definition af begrebet levnedsmidler i § 1, stk. 2, i den gældende lov må der ved begrebet „nydelsesmidler“ i § 13, stk. 1, især forstås tobak.

Tobaksnydelsen rummer sådanne særlige sundhedsmæssige problemer, at det ikke vil være rimeligt at lade den ny levnedsmiddelov omfatte tobak. Imidlertid har der med hjemmel i den gældende levnedsmiddelov været fastsat regler om tilsætningsstoffer, der også omfatter anvendelsen af tilsætningsstoffer til tobak. Muligheden for fortsat at fastsætte regler herom er efter henstilling fra indenrigsministeriet opretholdt ved bestemmelsen i § 14, stk. 7.

Man kan afsluttende om § 1 sige, at bestemmelsen tilsigter at fastslå, at der ved levnedsmidler forstås alle varer, der er bestemt til at fortares, d. v. s. er bestemt til at passere fordøjelseskanaalen. Herefter falder også tyggegummi ind under begrebet, idet noget af denne vare, omend i beskedene mængde, synkes og ikke blot spyttes ud, når den er opbrugt.

Tandpasta og andre midler til mundhygiejne bør derimod ikke opfattes som levnedsmidler, idet de nævnte midler stort set er bestemt til at spyttes ud, efter at de har gjort deres nytte ved tandbørstning eller ved på anden måde at bidrage til hygiejnen i mundhulen. At anvendelsen eller sammensætningen af de nævnte midler efter omstændighederne bør reguleres er et andet problem. Lovforslaget giver i § 22 hjemmel til en sådan regulering.

Til § 2.

Hvis et levnedsmiddel er færdigpakket (i lukket emballage) vil der — i modsætning til, hvad der vil gælde for levnedsmidler, der købes i løs vægt og derpå eventuelt løseligt emballeres — oftest være behov for en vis grad af mærkning (deklaration) på emballagen. Der kan derfor være grund til at definere begrebet færdigpakket levnedsmiddel.

Begrebet er ikke defineret i den nugældende levnedsmiddelov. Lovbekendtgørelse nr. 162 af 21. april 1969 om dybfrosne levnedsmidler m. v. afgrænser i § 1 begrebet dybfrosne levnedsmidler således: „Denne lovs kapitel 1 gælder enhver art af levnedsmidler, som tilvirkes ved frysning og emballeres således, at det pågældende levnedsmiddel fremtræder som *bestemt til i original detailsalgspakning* at blive solgt i frosset tilstand til forbruger“.

Det *svenske forslag* bestemte begrebet færdigpakket levnedsmiddel som levnedsmidler, der før og uden direkte forbindelse med salget er indsluttet i en pakning, bestemt til først at brydes af den enkelte forbruger.

Den *svenske lov* bestemte sig for følgende formulering: Et færdigpakket levnedsmiddel er et levnedsmiddel, som uden umiddelbar forbindelse med overdragelse til konsumenten er indsluttet i en pakning, beregnet til først at brydes af konsumenten.

Det *tyske forslag* bringer ingen definition af begrebet „færdigpakket levnedsmiddel“.

Codex Alimentarius Kommissionen definerer i „Recommended International General Standard for the Labelling of Prepackaged Foods“ ordet „færdigpakket“ som: emballeret eller pakket (gjort klar) på forhånd, parat til detailsalg i en emballage.

Den her valgte definition er i overensstemmelse med både den svenske lov og Codex kommissionens forslag og skal stort set forstås på samme måde. I forhold til Codex kommissionens summariske definition understreger såvel den svenske lov som nærværende forslag, at emballagen skal være effektivt lukket (ikke nødvendigvis hermetisk eller vandtæt), således at den skal „brydes“ af forbrugeren. Frugt, grønsager eller brød, der forhandles f. eks. i åbne papirs- eller plastposer er ikke et „færdigpakket“ levnedsmiddel efter den foreslåede bestemmelse.

Definitionen omfatter også varer, der i detailforretninger færdigpakkes uden direkte forbindelse med salg til kunden.

Der er fra erhvervslivets side rettet kritik mod dette forhold. Spørgsmålets praktiske betydning er navnlig knyttet til mærkningsbestemmelsen i § 25, og der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse.